

РЕШЕНИЕ

№ 2885

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **3096** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.67в от ЗУБ.

Образувано е по жалба на П. С. Имам от И. ЛЧН [ЕГН] в лично качество и като законен представител на малолетното й дете Н. Д. М. М. срещу решение №13316 от 27.02.2020г. на Решаващ орган при ДАБ, с което е прекратено производството по определяне на държава компетентна за разглеждане на молбата им за предоставяне на международна закрила и е продължено производството за предоставяне на закрила в РБ.

По изложените в жалбата съображения за допуснати съществени процесуални нарушения и за материална незаконосъобразност – се моли да се уважи жалбата. Визира се, че административният орган е отправил запитване до Великобритания на основание чл.17, ал.2 от Регламент №604/2013г. под №39225BG001 за поемане на отговорност от тяхна страна. Съответно на 26.02.2020г. от британските власти е отказано по съображения, че не признават за доказана семейната връзка между Д. М. като баща и детето Н. М.. Представената ДНК експертиза е посочено, че не е извършена в акредитирана лаборатория по международния стандарт ISO. По същите съображения е поставено и обжалваното решение. Тези изводи се оспорват с жалбата вкл. въз основа на показанията на св.д-р К. и представената вече извършена в акредитирана лаборатория ДНК експертиза –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Г.. Допълва се, че ответникът не е указал как точно молителката да оформи документите си, за да не получи отказ.

Ответната страна чрез юрк.С. – оспорва жалбата. Твърди, че има несъответствие

между националната и общностната норма, доколкото последната не предвижда оспорване на посочения род решения. Подчертава се, че дори да се отмени решението, производството не може да бъде продължено. Твърди се, че срокът за оспорване на второто искане за поемане на отговорност също е изтекъл. Предвид посочените аргументи –се моли да се отхвърли жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, ОТ ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Оспореният акт е решение по чл.67в, т.1 от ЗУБ т.е. органът прекратява производството за определяне на държавата, компетентна за разглеждане на молбата за предоставяне на международна закрила, и продължава производството за предоставяне на международна закрила.

Другата алтернатива за произнасяне е по т.2, когато прекратява пред себе си производството за закрила и разрешава прехвърлянето на чужденеца в компетентна държава.

Разпоредбата на чл.67е от ЗУБ регламентира връчването на решенията по раздела, в който няма норма, която да изключва общия съдебен контрол, поради което се приема, че постановеното решение, доколкото засяга страна може да бъде обжалвано. Така, както е приел и ответникът. Следва да се има предвид, че съдебната практика не отрича възможността за оспорване, а точно обратното в Определение № 12792 от 30.11.2015 г. на ВАС по адм. д. № 13034/2015 г., IV о.- е прието, че по отношение на акт по чл.67е от ЗУБ текат срокове за оспорване, съответно и които могат или не да бъдат възстановени. Практика на АССГ за допустимост на жалбата също е еднозначна -напр.по адм.дело №5977/17, по адм.дело №6839/18г., по адм.дело №507/2019г. и т.н.. Позоваването на чл.27 от Регламент 1560/2003 от ответника е неточно. Въпросът за процесуалната защита е регламентиран на национално ниво, а посоченият регламент вкл. Регламент 343/2003 касаят процедурата по отравяне на исканията до запитващата държава. В този смисъл чл.86 от ЗУБ изключва съдебния контрол върху определени решения, като сред посочените е чл.67а, ал.2 т.1 от ЗУБ /решението за образуване на производството/, а не 67в от ЗУБ /с което завършва производството/, поради което нормата не следва да се тълкува разширително.

По съществува на жалбата СЪДЪТ съобразява следното:

Следва да се има предвид, че преди постановяване на решението си - чл.67г от ЗУБ задължава ответника за направи проверка на доказателствата, вкл. т.2 го задължава при отказ на запитаната държава да поеме отговорност –съответно да се постанови отказ по чл.67в, т.1 от ЗУБ.

Безспорно е, че тази проверка се основана на ДНК експертиза от неадресирана по ISO лаборатория. Видно от разпита в съдебно заседание на д-р К., извършира анализа и представляваща лабораторията- дали е адресирана или не – не се отразява на качеството на направеното изследване. В тази връзка и новият ДНК анализ установява, че бащата на малолетното дете Н. Д. М. М. е Д. М..

Дали ответникът е указал надлежно какво точно изследване и от каква лаборатория следва да се представи –е ирелевантно. Относимият извод е, че от новият анализ на акредитирана лаборатория се установат факти, които могат да променят решението на запитаната държава. Целта на производството е да бъде в интерес и защита на молителя, а не въз основа на формални обстоятелства да се отхвърли молбата за прехвърляне.

Предвид изложеното – СЪДЪТ споредя извода в жалбата, че е допуснато процесуално нарушения, доколкото не е указано на страната, че не е представила и не може да представи анализ от неакредитирана лаборатория. Фактически молбата за прехвърляне на оспорващите изобщо не е била разгледана, а на формално основание не е била допусната и както вече се изясни не това е целта нито на ЗУБ, нито на Дъблинските регламенти.

По същество също се установява и материална незаконосъобразност на акта въз основа на новопредставеното официално писмено доказателство.

Следователно, решението е постановено от надлежен орган, в съответната форма, но е процесуално и материално незаконосъобразно, поради което следва да се отмени като се върне преписката на органа за отправяне на ново запитване във връзка с новопредставената ДНК екпертиза.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на П. С. Имам от И. ЛЧН [ЕГН] в лично качество и като законен представител на малолетното й дете Н. Д. М. М.

ОТМЕНЯ като материално и процесуално незаконосъобразно решение №13316 от 27.02.2020г. на Решаваш орган при ДАБ.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на ответника за изпълнение на указанията в мотивите.

Преписи на страните.

Съдия: